

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

X. évfolyam 4. szám (48) 2013. szeptember

Megjelenik alkalmanként

MEGHÍVÓ

**Egyesületünk kirándulást szervez
Iszkaszentgyörgy, Fehérvárcsurgó
kastélyainak megtekintésére,
valamint Mór városának
megismerésére.**

Mint ismeretes a fehérvárcsurgói kastélyt két alkalommal alakítottuk át, Mór várossá fejlődéséhez pedig igen nagy mértékben hozzájárultunk, a város új épületeinek felépítésével. Szinte a vállalat teljes működési ideje alatt dolgoztunk Móron, ott folyamatosan volt építésvezetőségünk.

Az önkormányzat vezetése is fogad bennünket és ismerteti a város fejlődését, mai helyzetét, majd körutat teszünk a városban.

**A kirándulásra szeptember 19-én csütörtökön
kerül sor.**

Indulás reggel 7.45 órakor
a Gazdaság Háza Hosszúsétatér 4. parkolójából.

A kirándulás költsége kb. 3700.-Ft ,
amely tartalmazza az autóbusz, az ebéd és a belépők díját.

Hazaérkezés várhatóan 19.00 óra körül.
A túrát vezeti: Harsányi Lászlóné

Az idő rövideje miatt mihamarabb várjuk
a jelentkezőket a szokásos módon: telefonon

Tomborné

30 749 8870

**vagy hétfőnként 17-19 óra között személyesen
a Jancsár u. 11. irodánkban.**

MEGHÍVÓ

**Meghívó a Székesfehérvár Megyei Jogú Város
Önkormányzata által
a Civil Nappal egyszerre szervezett
Fehérvári Lecsófőző Vigasságra.**

A város önkormányzata ez évben **szeptember 28-án** rendezi meg a lecsófesztivált és a Civil napot összevonva.

Egyesületünk mindkét esetben érdekelt és jelen lesz.

Úgy tervezzük, hogy az eddig megoldást alkalmaztuk ebben az évben is tagjaink, illetve az érdeklődők számára.

Várunk szeretettel mindenkit.

MEGHÍVÓ üzemlátogatásra

Egyesületünk az üzemlátogatást Stoján Jenő vállalatunk volt dolgozójának ALBA LUX Nyílászáró Kft. - Székesfehérvár, Köles u. 5. (volt Interfruct mellett) - ablakgyárába tervezi, amire **október 17-én du. 14.00 órakor** kerül sor.

Mindenki saját maga oldja meg az utazást, amihez a 16-os autóbusz is alkalmas.

Leszállás: a Tejüzemnél, ahol egyesületünk egy tagja várja az érkezőket és eligazítja az üzemhez eljutni szándékozókat.

Természetesen saját autóval is megoldható az utazás.

Találkozás 14.00 órakor az épület előtt.

Az üzemlátogatás célja, hogy a vállalatunk kezdeményezésével elindult műanyag ablakgyártás további sorsát megismerjük, hiszen a Stoján család továbbfejlesztette, tökéletesítette azt, amit mi a múlt század végén elkezdünk. Ezen túl olyan üzemcsarnokot építettek, amely ebben az évben kiérdemelte a Megyei Építőipari Nívódíjat. Így tehát maga az épület is megismerésre méltó.

Az üzemlátogatásnak személyes költsége nincs. Várunk mindenkit aki érdeklődik az építőipari termékgyártás sorsának alakulása iránt.

Ez történt 1980-ban

Vállalatunknál ebben az évben is folytatódtak a jelentős átszervezések. Újságunk hat alkalommal foglalkozott személyi változásokkal, mintegy 160 név szerepel az áthelyezettek-, előléptetettek-, a távozók- és új belépők listáján. Ez a nem fizikai létszám közel negyedét érintette.

Az átszervezések nyilvánvalóan jól szolgálták a termelés érdekeit: jelentősen nőtt az építőipar termelése, az ipar 500 millió forintot termelt, jó ütemben fejlődött a CLASP-rendszerű épületek- és ezek komponenseinek értékesítése. 56 tantermet és 350 óvodai férőhelyet építettünk, az elkészült 50.000 m² alapterület felét már más vállalkozók készítették.

Egy-két kiemelés a személyzeti hírekből:

Pozsár Sándor nyugdíjba vonulása után Gáti Jenő kapott gazdasági igazgatóhelyettesi kinevezést.

Erdős Attila főmérnök, Csöngedi István a sportügyek felelőse, Harsányi Lászlóné osztályvezető, Tanczos László csoportvezető, Almási Imre korengedményes nyugdíja miatt Strasser József ov., Barna Gábor és Kovács Tibor főüzemvezető, Horváth Péter építésvezető, Benke József ov.-helyettesi kinevezést kapott.

A termelési igazgatóhelyettes szervezeteinél Pete Gézané és Nagy József építésvezető-, Ludvig István és Kovács László üzemvezető, ifj. Kocsis György ov.-helyettes lett.

Gazdasági területen Sinka Klára a bérosztály vezetésével lett megbízva.

Egyéb rövid hírek:

- A 16 tantermes általános iskola kivitelezéséért a TTI-vel közösen építészeti nívódíjban részesültünk.
- Pályázatot hirdettünk külföldön épülő CLASP-épületek termelés-irányító munkakörének betöltéséhez.
- Az előző évben 60.000 óra társadalmi munkában 2.200.000.- Ft-ot termeltünk, ebből 520.000.-Ft gyermekintézmények fejlesztésére került átutalásra a Városi Tanács részére.
- Áron Nagy Lajos festőművész kiállítását munkásszállónk kultúrtermében Kiss József igazgató nyitotta meg.
- Vállalatunk ezúttal is Kiváló Vállalat kitüntetésben részesült, ünnepségünkön

jelen volt Szekér Gyula miniszterelnök-helyettes és Szabó János államtitkár is.

Régi újságunk lehetőségei szerint közölte a nyugdíjba vonuló munkatársaink nevét. Olvasni lehetett Januskó Mátyás ács, Sárközi Gyula brigádvezető, Bori István kőműves, Kovács Kálmán tűzvédelmi előadó, és Almási Imre ov. nyugdíjazásáról.

Pozsár Sándortól „Megtartó búcsúzás” címmel Kátai Antal köszönt el meleg hangú írás keretében. Itt szó esett Sanyi bátyánk bélyeggyűjtő-, fafaragó- és művészettörténeti szenvedélyéről és az új felvételesek alkalmasságát megítélő vizsgáztatási módszeréről.

Ebben az évben is jelentős számú kitüntetés került kiosztásra az arra érdemes munkatársaknak: Munka Érdemrend Ezüst fokozat kitüntetést kapott Radetzky Ödön ov. és Kovács Ferenc brigádvezető, Bronz fokozatot kapott Bozsoki József brigádvezető, Stoján Jenő üzemvezető, Major Lajos ov., Richter Tibor ov. és Szabó Lajos kubikus. Miniszteri kitüntetést kapott mások mellett Baranyi József főüzemvezető, Csikesz László autószerelő, Fekete Lajosné gondnok, Károly Csaba előadó, Puha György és Szekfü József brigádvezető és Karé Béla főépvez..

Vállalati kitüntetést összesen 140-en kaptak, köztük 17 női dolgozó. Néhány név a jutalmazottak közül: Rigó István, Somi József, Bogdán György, Blaumann György, Fekete István, Farkas II. László, Koródi István, Farkas István, Pergel Antal, Kránitz Ferencné, Csipai János, Csomai Lászlóné, Benke József, Pletser Lajos, Kótai László, Pálmai Gábor és Gazdag Péterné.

A 323-as Szakmunkásképző Intézet történetéről (ma Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Iskola) Zsolnai Zoltán kérdezte Csikesz Lajos oktatásvezetőt: „A tanítás 1954-ben indult a Balatoni úton a régi csendőrlaktanya átalakított épületében. Az oktatás 120 fő kőműves egy éves beiskolázásával indult, a három hónapos elméleti- és kilenc hónap gyakorlati képzés után, aki nem bukdácsolt az általános iskolában, az 15 évesen szakmunkás bizonyítványt szerezhetett. Rövidesen áttértek a két éves, majd 1965-től a legtöbb szakmában alkalmazott három éves képzésidőre.” Szeretnék itt saját ipari tanuló időmre is kitérni: A síófoki 71/4-es vállalatnál jelentkeztem kőműves tanulóknak, képzésünk 1951 októberétől 1953 márciusáig tartott, másfél év után kaptunk segédlevelet. Az elméleti oktatás Szegeden történt,

5 hónapig ismételtük az általános iskolai tananyagot szakmai tárgyakkal kiegészítve. A kötelezően hordott fekete egyenruhában mozgalmi dalokat énekelve vonultunk az iskolába.

Ismét rövid hírek:

- A Lenin lakótelepen kísérlet folyik az iker-csőves alapozási módszer bevezetésével kapcsolatban.
- A külföldi üdülési lehetőségek kiegészültek az NDK-ban fekvő Rügen szigetekre is.
- A munkásszállónkon elkészült a nyelvi labor, beindultak az intenzív nyelvtanfolyamok.
- Kanter József kiváló művezetőnk német nyelvű verse is olvasható a vidám szüretéről.
- Elkészült a 15 évvel ezelőtt megépült iparvágány bővítésének terve, később a kivitelezési munkálatok is.

Befejezésül néhány adat a sport világából: A sportköri eredményeket abban az időben olimpiai pontokban mérték, az elért 49 pont sikeres szakosztályok munkájából adódott. A kosárlabdázók 20-, a súlyemelők 17-, a vitorlázók 12 egységgel járultak hozzá az eredményhez. Kiemelt feladatnak tekintettük a tömegsport fejlesztését, jó eredményeket ért el a természetjáró szakosztály, a sportcsarnokban a szállón lakóknak is lehetősége volt a labdarúgás-, a teke-, a sakk-, és az asztalitenisz gyakorlására is.

Sokszor lehetett olvasni a moszkvai olimpiáról, ahol Boksay Zsuzsa kosárlabdázó- és Ruják István vitorlázó szép eredményeket értek el, ők korábban rövid ideig vállalatunk dolgozói is voltak.

Több esetben is előfordult, hogy játékos sportvetélkedő került megrendezésre. Augusztusban egy ilyen versenyt a Szervezési Osztály csapata nyert meg. Az itt megszerzett edzettség nyilvánvalóan hozzájárult ahhoz, hogy elnökségünkben a csoport több tagja ma is fiatalosan, fáradhatatlanul végzi társadalmi munkáját.

Lapunk decemberi száma közli, hogy 1981. január elsejétől vállalatunk neve Alba Regia Építőipari Vállalat lesz. Az átállás részleteiről- és okairól a következő számunkban fogunk tudósítani.

Szendrói Péter

KÉPEK A MÚLTBÓL 1988

Előző számunkban jelent meg a meghívó a június 5-i előadásra, melynek témája az 1988-as emlékév ünnepi rendezvénysorozatáról készített DVD bemutatása volt. Öröm volt látni a nagy érdeklődést. Egy igazán kellemes órát töltöttünk el a Csók István Képtár termében, a Szent István Király Múzeum és az ARÉV Baráti Kör Egyesület HISTÓRIA SOROZAT című rendezvényén.

Demeter Zsófia megyei múzeumigazgató megnyitója után Harsányi Lászlóné az 1988-as Szent István ünnepek Székesfehérváron címmel ismertette a felvételek keletkezésének történetét.

A nem mindennapi dia- és fotósorozat 25 évig pihent egy reklámszatyorban. Harsányi Lászlóné ugyanis 1988-ban az ARÉV vezérigazgatójának, Kiss Józsefnek a támogatásával dokumentálta az ünnepi pillanatokat.

„Fantasztikus élmény volt számomra, hiszen amatőr fotósként engedélyt kaptam, s bejuthattam minden olyan helyszínre, ahova a nagyközönség nem juthatott be. Nagy lelkesedéssel láttam neki a munkának, s ma is hálás vagyok családomnak, hogy támogatott abban, hogy azokban a napokban csak a fotózásnak éljek-” idézte fel emlékeit Harsányi Lászlóné.

Az előadáson meghatározó pillanatok elevenedtek meg, az augusztus huszadikai székesfehérvári országos ünnepség, a körmenet, az ünnepi irodalmi műsor és számos esemény tárul a szemlélődők elé.

A fotók (album) mellett kétszáz dia is megmaradt. Együtt megnéztük és értékesnek találtuk, s a Baráti Kör vállalta, hogy megpróbáljuk hosszú távon is megőrizni. Ezért az anyag digitalizálására került. -mondta el Kiss József az ARÉV Baráti Kör Egyesület elnöke. A fehérváriak az anyagot a Csók István képtárában ismerhették meg, ahol levetítették a digitalizált anyagot, amit zenei aláfestés és narráció egészített ki. Az Egyesület a múzeum számára átadta az anyagot, hogy őrizze meg az utókornak.

Megható volt a vetítés utáni percek néma csendje.

Gondolom mások is, csak úgy, mint én elgondolkodtak a 25 évvel ezelőtti történéseken, érdekes volt és felejthetetlen.

Köszönjük az alkotóknak, elsősorban Harsányi Lászlónénak.

VZS

ÉPÍTŐK NAPJA 2013

Június 1-én 8 órakor a Vörösmarty Mihály Szaképző Iskola udvarára megérkezett főzőcsapatunk. Kipakoltunk, megbeszéltük a teendőket és mindenki tette a dolgát. Annak ellenére, hogy a hivatalos megnyitó 10 órakor volt, már 9 óra tájban érkeztek a kedves ismerősök, a segítő kezek. (Az újkrumpli tisztításáról folyt egy kis eszmecsere, ugyanis van, aki dörzsöli, van, aki kaparja, más pedig hámozza.)

Tanácsok: A krumpli, a szalonna, a kolbász és a virsli arányára különösen nagy gondot kell fordítani! Ne sok vízzel főzzük. Főzés közben többször óvatosan forgassuk, rázogassuk a bográcsot.

A sok szorgos kéz pillanatok alatt kapart, dörzsölt, hámozott, darabolt, aprított mindent...

Finom is lett a végeredmény! Mindenkinnek, aki bármiben is segített, nagyon szépen köszönjük. Nélkülük nem értük volna el ezt a sikert.

Nem túlzok, mikor azt írom, hogy szinte folyamatosan tömeg volt az asztalaink körül.

Kértünk 2 asztalt, 5 padot és volt, hogy kevésnek bizonyult, már most azon gondolkozunk, hogy jövőre több kell. A bográcsban rotyogott a paprikáskrumpli, mikor elkezdett szemerkléni, majd esni az eső, de ez senkit nem ijesztett meg. Kinyíltak az ernyők, felkerültek a kiskabátok és tovább folyt a beszélgetés. Cserélődtek az emberek a színpad és a főzőhelyek között. Ezért aztán mi is, - akik nem mozdulhattunk a bográcsok mellől - tudtunk beszélgetni szinte mindenkivel.

A szomorkás idő ellenére mondhatom sokan voltunk, és jól éreztük magunkat. A két bogrács paprikás krumpli, a finom savanyú és a friss kenyér, a több kiló pogácsa, a rengeteg süti, gyümölcs, üdítő és bor, stb. mind elfogyott, aminek természetesen nagyon örültünk.

Szeretnénk, ha ez jövőre úgy módosulna, hogy még többen lennének. A most távol maradtaknak üzenem, hogy tessék kimozdulni, ne tessék az esőtől megijedni és jöjjenek közénk. Persze tudom, vannak, akik egészségi állapotuk miatt nem jöhettek el, sajnos nekik csak a Hírlevélen keresztül tudok nem kóstolót, csak ízelítőt adni.

Nagyon jó volt a sok mosolygós arcot látni. Jól esett, hogy sok vidám történetet hallhattunk. Még ByeAlex Kedvesem c. daláról is komoly vita kerekedett, két táborra szakadtunk az Alex kedvelők voltak kevesebben, nekik nem sikerült az ellentábor meggyőzni, hogy ez egy igazán jó, fülbemászó dal. Másoknak Janicsák Veca előadása sokkal jobban tetszett, persze akadtak, akik a fiatalságukat idéző dalokra esküdtek.

Hat órakor már a kiállítók szedelőzködtek, mikor mi is útnak indultunk.

Ez egy remek nap volt!
Jövőre Veletek ugyanitt !!!!

**ÉVOSZ Szárazépítő Tagozat
XIII. Szárazépítő Szakmai Verseny
Székesfehérvár
2013. június 1. szombat**

2013. június 1-jén, Székesfehérváron immáron 13. alkalommal került megrendezésre az ÉVOSZ Szárazépítő Tagozat szervezésében a Szárazépítő Szakmai Verseny.

Az idei versenyre az utánpótlásképzés jegyében érkeztek a jelentkezések, hiszen egy, a szakmában jól ismert vállalkozó csapatának nevezése mellett, 3 oktatókból álló csapat, illetve 5 tanulócsapat mérte össze elméleti és gyakorlati szaktudását.

A versenyen többféle falszerkezet felépítésében mérték össze tudásukat a csapatok, mely verseny során a tanulók és a felnőtt csapatok résztvevői is keményen megküzdöttek a kiírók által összeállított szerkezet létrehozásával.

A versenyen a felnőtt csapatok versenyében 1. helyezést a Hajagos Bau 53 Kft. nyerte el, 2. helyezést a budapesti Pollack Mihály Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium oktatói csapata, 3. helyezést pedig a kecskeméti KEMU

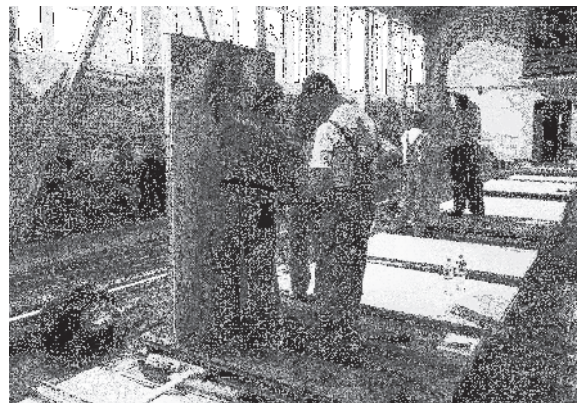
Gáspár András Szakiskola és Szakközépiskola oktatói csapata nyerte.

A tanulók versenyében 1. helyezést a budapesti Pollack Mihály Műszaki Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium, 2. helyezést a szombathelyi

Hefele Menyhért Szakközépiskola, 3. helyezést pedig a budapesti Ybl Miklós Szakközépiskola diák csapata érte el.

A versenyzőknek és a versenyt lebonyolító kollégáknak gratulálunk, külön köszönjük az immár hagyományosnak tekinthető segítséget a Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Iskola vezetésének és közreműködő tanárainak.

*Kiss Lajos
szárazépítő tagozat
elnökségi tag, szervező*

ARCOK az ARÉV életéből

Kellemes, meleg nyári napon 2013. augusztus 23-án vonattal és busszal utaztam Móra, ahol **Pázmándi Imrét** – korosztályom egyik tagját- és családját látogattam meg. Imre a Központi Telepen a Gépészeti Főüzem Energia üzemében dolgozott villanyszerelő szakmunkásként nyugdíjazásáig. A vállalat tanulója, majd dolgozója - a katonai idő 2 év kihagyásával-. A Pince Klubban és az akkori időknek megfelelően az ifjúsági KISZ-mozgalomban is találkoztunk. Napjainkban meg néha az éves novemberi találkozón beszélgettünk, családról, unokákról és a nyugdíjas napokról. Az idei építők napra elhozta unokája és egyben gyermekei családjának fotóit, és szerényen mesélt dolgos, de boldog életükről.

Úgy gondoltam, hogy most egy „törzsgárda” dolgozónknak építő életútjáról írok. Családi házukban beszélgettem Vele és feleségével, Etelkával.

Mikor léptél be a vállalathoz ? 1962-ben jelentkeztem a vállalatnál villanyszerelő tanulóknak. A felvételizőket Fúják Feri bácsi és Jámbor István fogadta, és többünkől csak 15 főt vettek fel. A 3-as Központban volt a villany, a gáz, bádigos és lakatos tanulók képzése. Én Zajusz Józsi bácsi csoportvezetőhöz kerültem társaimmal együtt. Az iskolai tanulmányok mellett már 1962-ben a szakmai gyakorlatot munkahelyen, - mi a székesfehérvári színház építkezésén - töltöttük. Az 1963-as tanévben az Ybl lakótelepen dolgoztunk, mint tanulók Komlósfalvy Emil mester vezetésével. 1965-ben végeztem, és megkaptam a szakmunkás bizonyítványomat. Utána következett két év katonaság.

A tanuló éveimben is –mivel vidéki voltam- már a munkásszállón laktam. Azt hiszem, sokan nem is tudják, hogy 1964-ig a Vas utcában volt a munkásszálló igen egyszerű körülmények között.

Nagy öröm volt számunkra, amikor átköltöztünk 1964-ben a József A. úti négyemeletes új munkásszállóba.

A katonaságtól leszerelés után visszajöttél a céghez? Igen, abban az időben ez természetes volt, hogy az előző munkahelyére visszavették a fiatalot. Mozgalmas évek kezdődtek számomra, mert 1970-ig több építkezésen is dolgoztam. Ezek közül a legfontosabbak, amelyekre emlékszem, a Vadász töltény gyár, Vajta honvédségi lakótelep 4 lakása, és egy jelzőrendszer kiépítése. Majd következett Simontornya, a Börgyár, 1968-ban Bicskén lakásokat építettünk, és mi is azokon dolgoztunk.

Talán még vannak volt kollégák, akik emlékeznek arra, hogy ide télen is nyitott platójú teherautóval történt a dolgozók szállítása. Feladatokat kaptunk a móri Radnóti Iskolának emeletráépítésénél, és Martonvásáron a Hidrofor ház építésénél. Munka után az ÉPÍTŐK focicsapatában sportoltam Bata Laci, Kántor Laci, Kántor István, Takács Józsi, Németh Imre, Makk Józsi, Kovács Gyuri - csak néhányuk nevét említem meg- társaságában.

A munkásszállón részt vettem - Lukács Gyulával együtt- a dolgozók esti kulturális életének szervezésében. Kőhídi László volt a szakszervezet részéről e téma felelőse, és mi Gyulával terveztük meg az előadásokat. Meghívtak voltak sportolók, humoristák, és emlékszem vendégünk volt Baranyi Ferenc író is. Természetesen a szállón a szobákban a helyi rádió kiépítését, és annak működtetését is mi végeztük. A jól végzett kulturális munkám elismeréseként 1972-ben egy hétre jutalom utat kaptam egy al-dunai hajóútra. 1970-től változott a munkám, mert akkor főüzemen belül a Központi Telep üzeleinek, a beton gyárnak, a raktáraknak a villamos ellátásával, és azok karbantartásával foglalkozó csoport tagja lettem. 1981-ben Kiváló Dolgozó kitüntetést kaptam. 2006-ban mentem 44 év munkaviszony után 60 évesen nyugdíjba.

Etelkát, a feleséget kérdeztem, mikor kezdődött közös életük? Gimnáziumi bálon találkoztunk 1970-ben és 1975-ben kötöttünk házasságot. Azóta élünk itt Mórton. Én a Móri Véradó Állomáson dolgoztam 37 évet, majd annak bezárása után laboránsként a Móri Kórházban 4 évet, 2011 évi nyugdíjazásomig. 1976-ban született Péter fiunk, majd 1978-ban Melinda lányunk. Nagy öröm nekünk szülőknek az, hogy gyermekeink szorgalmasan, jól tanultak. Mindketten a móri Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségiztek. Péter Dunaújvárosban informatikus mérnök-tanárként diplomázott –angolul és németül folyékonyan beszél. Szorgalmas gyermek volt, akit már 8 éves korában érdekelt a számítógép működése, majd 10 évesen a kapott gépen programot szerkesztett. A számítógép használatával együtt tanulta meg az angol szakmai szavak nagy részét. Ma beszerzési igazgató egy indiai cégnél Mosonszolnokon. Családos, kisfiuk Máté 3 és fél éves, aki nekünk, nagyszülőknek sok örömet jelent. Melinda lányunk angol-magyar és művelődésszervező szakon végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán Szegeden. Jelenleg a székesfehérvári Árpád Szakképző Iskola és Kollégiumban tanít. Férjnél van, és márciusra várják első gyermeküket.

Hogy telnek a nyugdíjas évek? - kérdeztem ismét Imrét. Családi házunk mellett nagy kert van, és apró háziállatoknak is van hely. Így feleségemmel megtermeljük a család részére szükséges zöldségeket, krumplit, gyümölcsöt, naponta ellátjuk az állatokat. Termelünk virágokat, a kardvirág volt, amiből 1000 gumót ültettünk el. Hetente, a móri pénteki piacra visszük a fölösleges zöldségfélét és a virágot. E feladat mellett természetesen, ha kell, a kis unokánkra vigyázunk. A feladatokat csak olyan mértékben szabjuk ki magunknak Etelkával, hogy ne legyen nagyon fárasztó, és maradjon idő a pihenésre is. Aktív tagjai vagyunk a móri református gyülekezetnek; én 3 cikluson keresztül voltam presbiter, jelenleg feleségem tagja a presbitériumnak és elnöke a Nőszövetségnek. Egészségünk jó, és nekünk nagy öröm az, hogy gyermekeink elégedett, boldog emberek.

Beszélgetésünk befejeztével, örültem én is, hogy olyan kollégát kerestem fel, aki a több évtizedes vállalati munka után, nyugdíjasként is aktív, és boldog, elégedett életével. Köszönöm Pázmándi Imrének és feleségének, Etelkának az interjút.

dr. Kissné Sinka Klára

"Találkozás és búcsúzás
az élet annyi csak,
Valaki jön, valaki megy,
S az emlék megmarad."

(Leonard Da Ung)

Halottaink az elmúlt hónapokban (akikről tudunk):

Tagok:

Sári László

Székesfehérvár

Nyugdíjasok, volt ARÉV-esek:

Alföldi István	Székesfehérvár
Berki József	Székesfehérvár
Czuppon István	Sárkeresztúr
Fekete István	Székesfehérvár
Horváth Kálmán	Seregélyes
Kerspár Jánosné	Mezőszilas
Kovács László	Sárosd
Molnár Józsefné	Isztimér
Ticz Kálmán	Aszófő
Török Józsefné	Székesfehérvár

Emléküket megőrizzük.

Felkérés !

Kérjük tagjainkat, segítsenek abban, hogy mind többen juttassák egyesületünkhöz a személyi jövedelemadójuk 1 %-át.

Az egyesület működéséhez igen fontos a támogatók megnyerése.

Az adóbevallási csomagban az erre vonatkozó nyilatkozathoz a következő adatokat kérjük felhasználni.

A kedvezményezett ez esetben az
ARÉV Baráti Kör Egyesület
adószáma: 18495717-1-07

TAGDÍJ

Felhívjuk tagságunk figyelmét, hogy nyilvántartásunk szerint még többen nem tettek eleget 2013 évi tagdíjfizetési kötelezettségüknek.

Kérjük ennek mielőbbi pótlását.

Felkérjük azokat a tagjainkat, akiknek erre lehetőségük van, segítsék egyesületünket oly módon, hogy nem a minimális tagsági díjat fizetik be. A tagdíj nagyságát azért határoztuk meg alacsonyan, hogy anyagi nehézségek miatt senkinek ne kelljen fontolgatni a tagok sorába lépést. A felkérésünket megértőknek előre is köszönet.

Találkozás

Aki engem ismer az tudja, de aki nem ismer neki meg kell tudnia, hogy életem legnagyobb részét az ARÉV Bérosztályán, a Tb. csoportban töltöttem. 1967-től 2004-ig dolgoztam itt.

Egyik kedves kolléganőnk, sőt főnöknőnk igen jeles évfordulót töltött be júniusban.

Ebből az alkalomból barátnőmmel, volt kolléganőmmel, Klárikával elhatároztuk, hogy összehívjuk a volt bérosztály dolgozóit. Nagyon egyszerű volt ezt elhatározni, de ahogy írtuk a névsort, hogy kiket is hívunk meg, egyre többen és többen lettünk.

Félve kezdtem bele a meghívásokba, gondoltam biztos visszautasítást kapok. Ám láss csodát! Nem volt egyetlen olyan személy sem, aki azt mondta volna, hogy nem jön. Sőt örömmel vették ezt a kezdeményezést és mindjárt megkérdezték, hogy hívom e az x-et, vagy az y-t, és mit kell hozni?

Ezért aztán csak nőtt és nőtt a névsor. Végül június 26-án 27 fő jelent meg a Jancsár utcai irodában, ahol nem nagy a hely, de sok jó ember ...

Jó bérosztályosokhoz híven mosolyogva, sok-sok sütivel, szendviccsel és pogácsával érkeztek a hölgyek. Ez a találkozó olyan volt, mintha nem is tíz, húsz éve láttuk volna egymást, hanem tegnap. Annyira bensőséges volt, hogy azt talán le sem tudom írni.

Legidősebb volt kolléganőnk Csóriné Erzsike sajnos betegsége miatt nem tudott közénk jönni, ő levelet írt.

Sokunknak ez volt az első munkahelyünk, és ilyen mondatok hangoztak el:

Az ARÉV mindig közel állt hozzánk.

Ott tudtam meg, mi az: közösségben dolgozni, egymásra odafigyelni.

Az együtt eltöltött évekre én csak jó emlékekkel tudok visszagondolni, az első munkahelyem volt, és őszintén úgy gondolom, hogy amit megtanultam tőletek, egész életemben meghatározó és fontos maradt számomra.

Hát ilyen és ehhez hasonló mondatok és gondolatok közepette ünnepeltünk, emlékeztünk ezért aztán hamar elrepült az idő. Úgy búcsúztunk, hogy rövidesen találkozunk újra, nem kell hozzá semmi alkalom. És még kiket kell meghívni, szóval duplájára, sőt triplájára dagad a névsor, hisz az alatt a 37 év alatt nagyon sok kolléganőm volt hosszabb, rövidebb ideig.

Érdekes volt, hogy olyanok jöttek, akik személy szerint nem ismerték egymást, mert az egyik már leszámolt, mikor a másik belépett, de ez nem jelentett akadályt a jóízű beszélgetésben, mondták egymásnak, hogy hallottam rólad, névről ismerlek. Szóval ezt szerettem volna leírni, hogy milyen szívet melengető találkozásban volt részem.

Sokat változtunk kinézetre, de mindenki megőrizte fiatalos jókedvét, humorát.

Élmény volt veletek lányok!

VZS

Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
Székesfehérvár, Jancsár u.11. Tel: 30-749-8870
Adószáma: 18495717-1-07
Felelős szerkesztő: Galambos Ottó
Készült: 370 példányban
A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült
Kapják: Az egyesület tagjai, támogatók, szponzorok